

Universitätsbibliothek Paderborn

**Io. Francisci Leonis Eporediensis I. V. D. Episcopi
Thelesini Thesaurus Fori Ecclesiastici**

Leoni, Giovanni Francesco

Coloniae Agrippinae, 1682

36 Ludovicus IV. Imperator, à Papa coronatus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10316

tyrannicè sibi usurparat, ut per eundem Baron. ann. 892, §, eodem anno.

Quia verò Joannis Papæ Octavi animus erga Carolum Crastum, Ludovici Germanæ Regis filium propensior erat, post Ludovicum secundum, eundem Carolum Romæ anno 881. in Imperatorem coronavit, idem Baron. ann. 879, §, cum Ludov. juncto ann. 881, §, hoc pariter, & Aym. 36 de reb. gest. Franc. lib. 5, c. 60 prope fin.

32 Carolo de medio sublatto, Arnulphus Caroli Magni Regis filius eidem Carolo Crasso, repudiato à suis, in Regno non in Imperio successit, ut post Reginon. & alios, Baron. ann. 888, in princip. & §, eodem anno, & Vuido, alias Guido Ducis Spoleti filius Imperium occupavit, ut per Reginon. quem sequitur Baron. eodem annal. 888, §, qui autem, qui poste à Papa Formoso fuit coronatus, reprobata opinione scribentium, quod eidem Carolo in Imperio successerit Arnulphus, pro Frodoard. in Histor. Rhemen. lib. 4, cap. 2, & Baron. in dicit. §, qui, autem juncto ann. 892, in princip.

33 Demum Lambertus † ejusdem Guidonis Imperatoris filius ab eodem Formoso Papa in Imperatorem inunctus fuit, Baron. ann. 893, §, ad postremum, & quod Arnulphus non fuerit legitimus Imperator, sed nulliter coronam Imperiale adhuc Guidone Imperat. in humanis agente surripuerit pluribus probat idem Baron. ann. 986, & hac de causa cum Guido Imperator † Arnulphum insequeretur, iuxta fluvium Tarum defunctus fuit, quo anno Arnulphus etiam, morbo pediculari decessit, ut post Luitprand. lib. 1, cap. 9. & 10, tradit Baron. ann. 899, tom. 10.

35 Arnulpho successit Ludovicus filius,

& Ludovico Chunradus Arnulphi ex alio Chunrado nepos, in quibus finein habuit progenies Caroli Magni in linea Regum Germanorum, ut post Abba. Ulpergen, tenet Bellarm. de translat: Imper: Rom: in: lib: 2, cap: 1, & post alios antiquos chronographos Baron. ann. 912, circa fin. eodem tom. 10.

36 Eodem tempore de Imperio in Italia inter Berengarium Ducem Forolivensem, & Ludovicum Bosonis Comitis filium acerrimè certatum, post plures congressus, Ludovicus Berengarium fugavit, & Romam ingressus, à Stephano Papa Quarto coronatus Imperator, Ludovicus Quartus, fuit appellatus qui usque ad annum 904, imperavit, ut per Baron. annal. 900, in fin. quo tempore ab eodem Berengario in prælio victus, & captus, Imperio, & oculis privatus fuit & Berengar. Romam armatus, exercitu accedente, coronam Imperii à Joanne Papa IX. violenter extorsit, sicque tyrannicè Imperatoris nomen sibi vendicavit, quo recedente, Lamberto Guidonis Imperatoris filio Romam vocato, qui alias in Imperatorem fuerat inunctus, imperatoria corona solennibus † ritibus ab eodem Pontifice fuit coronatus, & Synodo Episcoporum Romæ collecta, in eodem conventu patrum utriusque Regis causa proposita, & utriusque juriibus examinati, in eam sententiam ab omnibus itum est, ut Berengarii coronatio, tamquam extorta penitus abrogaretur, Lamberti vero, in quem libera vota Rom. Pont. conspirassent, legitima esse judicaretur, ut per Baron. ann. 904, in princ. qui anno 7, sui Imperii pluribus laudibus exornatus, ab Ugoce † Comite Mediolan. in venatio-